

**УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Мотчаного Віктора Володимировича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини четвертої статті 36, абзацу другого частини третьої статті 40 Цивільного процесуального кодексу України

Київ
19 червня 2024 року
№ 109-3(I)/2024

Справа № 3-74/2024(154/24)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Кривенка Віктора Васильовича – головуючого,
Петришина Олександра Віталійовича – доповідача,
Філюка Петра Тодосьовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Мотчаного Віктора Володимировича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини четвертої статті 36, абзацу другого частини третьої статті 40 Цивільного процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Петришина О.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. До Конституційного Суду України звернувся Мотчаний В.В. із клопотанням перевірити на відповідність статтям 8, 21, 22, частинам першій, другій статті 24, частині першій статті 28, частинам першій, шостій статті 55,

частині першій статті 68, частині першій, пунктам 1, 3 частини другої статті 129 Конституції України (конституційність) частину четверту статті 36, абзац другий частини третьої статті 40 Цивільного процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Згідно з частиною четвертою статті 36 Кодексу „незгода сторони з процесуальними рішеннями судді, рішення або окрема думка судді в інших справах, висловлена публічно думка судді щодо того чи іншого юридичного питання не може бути підставою для відводу“.

Відповідно до абзацу другого частини третьої статті 40 Кодексу „якщо заява про відвід судді надійшла до суду пізніше ніж за три робочі дні до наступного засідання, така заява не підлягає передачі на розгляд іншому судді, а питання про відвід судді вирішується судом, що розглядає справу“.

Суб'єкт права на конституційну скаргу зазначає, що „зادля додержання вимог Конституції України приписи процесуального закону мають забезпечити рівні юридичні можливості процесуального характеру для всіх учасників судового процесу <...>, а у разі встановлення приписами права процесуальних відмінностей застосовані в процесуальному законі юридичні засоби мають бути спрямованими на досягнення правомірної мети, ґрунтуватись на конституційних принципах правовладдя (верховенства права), юридичної рівності та домірності“.

На підтвердження своєї позиції Мотчаний В.В. посилається на окремі приписи Конституції України, Кодексу, Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року та інші міжнародні акти, рішення Конституційного Суду України, рішення Європейського суду з прав людини, а також на судові рішення у його справі.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

З аналізу конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається, що Мотчаний В.В. не навів аргументів, які підтверджували б, що оспорювані приписи Кодексу порушують його права, гарантовані Конституцією України, а лише висловив незгоду з висновками, викладеними в остаточному судовому рішенні в його справі, що не можна вважати належним обґрунтуванням тверджень про невідповідність Конституції України частини четвертої статті 36, абзацу другого частини третьої статті 40 Кодексу в розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Отже, наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Мотчаного Віктора Володимировича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини четвертої статті 36, абзацу другою частини третьої статті 40 Цивільного процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**